

Η ΠΕΡΙ ΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'ΛΑ

ΤΖΑΚ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΡΧΙΣΤΕ να ρομφάτε τον καινού μιάμιά ή διούδι το πολύ ρομφαίει. Αργότερα, όταν θελήσετε να πάρετε ισχυρότερα δόσι, μορφεϊτε άφρα να τραβάτε και περισοτέρες. Τά ξεροτε άλλωστε καλά αυτά. Κα τώρα φεύγω για λίγες στιγμές.

Κ' ή κ. Καζιανά έβανε να φύγη.

Ο Σέρλοκ Χόλμς όμως πετάχτηκε απότομα άς τή θέσι του και πριν έξεινη φτάση στην πόρτα, τής έβρισε το δάδιο, φωνάζοντας :

— Σταθήτε, κυρία, μιά στιγμή! Δεν ήθα εδώ για να μου μάθετε πως καντζετα το ήπιον, αλλά για να σας ζητήσω μιά πληροφορία.

Η κυρία Καζιανά έμεινε άναυδη. Αντελήφθη ότι ο έπισκέπτης της τής μιλούσε μ' όλοω δίοδω άλλοιωτήνη φωνή από πριν, κ' άμείσως μιά τρομερή ήτοιμία πέρασε άς τή κοιλιά της.

— Μην άνησυχήτε, κυρία, τής είπε άμέσως ο Σέρλοκ Χόλμς, με σταθερό τόνο. Άν κάνετε τήν παρανοστήτηνη ζήνησι ή φωνάζετε νάφθουν οι άνθρωποι σας θα καταστραφήτε. Θα πάτε νοσηροεμπνίκως γαινηνη. Θα σας πάσω άμέσως όλοω σας. Λοπόν, σκεφθήτε και θα καταλάβετε άμέσως ότι έχετε συμφέρον ν' άπαντήσετε ειλικρινώς στις έρωτήσεις που θα σας κάνω. Σας ήσχύουμαι, εν τωαιτή περιπτώσει ότι δεν θα προσδώω το σπίτι μου. Είμαι ο Σέρλοκ Χόλμς και νομίζω ότι μορφεϊτε να βασισθήτε στο λόγο μου.

Η κυρία Καζιανά, μόλις άκουσε το όνομα του έπισκέπτη της, δεν ήτορεσε να κρατηθή περισσότερο στα πόδια της και τσελλίζοντας προς τή πόω έπεσε άνάσκεια επάνω στο ντιβάνι κ' άρχισε να τρέμη σύγχωρη.

— Σας δίνω το λόγο μου, κυρία, ότι δεν θα πάδετε κανένα κακό, άρκει να μου πητε όλη τήν άλήθεια σ' ό,τι σας ρωτήσω, τής ξανά πε ο Χόλμς.

— Ναι, πείτε μου τί θέλετε να μάδετε, κύριε Χόλμς, είμαι στην διάθεσι σας, θα σας πω όλη τήν άλήθεια, ρωτήστε με, κύριε Χόλμς, αλλά σας έξορκίζω σ' ό,τι έχετε ήερο, σας ικετεύω μην μου κάνετε κανένα κακό!.. Δεν πρέπει! Όλη μου ή περιουσία είνε μέσα σ' αυτό το σπίτι, δεν έχω τίποτ' άλλο!.. Μη θελήσετε λοιπόν να με άρηνήσετε. Έχω το λόγο σας ; Ναι ; Μορφεϊτε να στηρίξετα πάντα κανείς στο λόγο του Σέρλοκ Χόλμς...

— Σας εύχαριστώ, κυρία, για τή κοπιωμένη σας και σας βεβαιώ ότι κανείς δεν θα σας ένοχλήση. Θα έξακολογηθήσετε ελεύθερο το όρωό εμπόριό σας ; φωνάζε απότομα ο Χόλμς. Δεν ήπάχει άλλωστε λόγος να κλεισομε αυτό το κλειδί, έφάσων ξέρομε ότι θα ξεπετογοθούν άλλα δέκα στην θέσι του, σαν τή μανιτάρια επάνω στην κοπειά. Πείτε μου λοιπόν άμέσως και με λίγα λόγια: Η άουδός Λίλιαν Μπέλλ, έρχότανε εδώ ; Κάντιζε όπιον ;

— Μάλιστα, κύριε Χόλμς, άπάντησε με άύροφ και ή κ. Καζιανά, έρχότανε ταχτικά στο σπίτι μου ή μίς Λίλιαν για να καντίση όπιον.

— Κάντιζε πολύ ; τήν ξαναρώτησε ο Χόλμς άσθηρά.

— Όχι, κύριε, δεν έκάντιζε πολύ ; Το ξέρω καλά αυτό, γιατί έρχότανε έξη μήνες έδώ.

— Ποιός σας τήν σύστησε ;

— Τήν μίς Λίλιαν, άπάντησε ή διεψήντοια του άπιστοπειών με κάλοιο διαταγμό, μου τήν έούστησε ένας άνθρωπος που μου είνε αδύνατον να σας φανερώσω το όνωμά του. Σας διαβεβαιώ και πάλι ότι δεν δέχομαι στο σπίτι μου όποιον κ' όποιον. Είδατε πως σας δέχτηκα και σας.

— Αυτό το ήξερα και πριν να σας έπισκεφθώ, κυρία μου, είτε άσθηρά ο Χόλμς. Οίτε ήταν άνάγκη να μου πητε ότι αυτός που σας έφερε έδώ τήν μίς Λίλιαν είνε ένα πρόσωπο, το όποιο κατέχει σημαντική θέσι στην κοινωνία του Λονδίνου. Γιατί κ' αυτό το εφάνταστηκα. Έγώ άμιατώ από σας να μου πητε ποιός είνε αυτός, ποιό είνε το όνωμά του και ποιά έργασία άκόμη κάνει. Άκούτε ;

— Τί θέλετε, κ. Χόλμς, από μένα τή δυστηγισμένη ; Τί άλλο θέλετε να σας πω ; φωνάζε η άπελπισία ή κ. Καζιανά, παίζοντας νευρωτικά τα δάχτυλά της.

— Αυτό που σας ρώτησα μονάχα και τίποτ' άλλο,

άπάντησε μ' έντονο ήφος ο Χόλμς.

— Μά έσεις θέλετε να με καταστρέψετε. Ζητάτε να μάδετε όλα τα μυστικά μου, κ. Χόλμς, φωνάζε πάλιν άπελπισμένη ή Ίνδη.

— Δεν θέλω να μάθω κανένα μυστικό σας, κυρία, είνε με περισσότερο άσθηρό τόνο ο άστινωμαζός. Θέλω να μάθω μόνον εκείνο που μ' ενδιαφέρει, τις σχέσεις, δηλαδή, τής μίς Λίλιαν. Μπέλλ, ή ό ποία, καθώς θα έμαθατε από τις έφημερίδες, έπεσε θύμα του Τζακ του Άντεροβγάλη. Δώστε μου λοιπόν τις πληροφορίες που σας ζητώ και σας βεβαιώ και πάλιν ότι έγώ τουλάχιστον δεν θα σας ένοχλήσω ποτέ.

— Ρωτήστε με, λοιπόν, και θα σας άπαντώ, τραύλισεν άναστενάζοντας ή Ίνδη. Τι θέλετε να σας πω ;

— Ποιός σου σύστησε τήν μίς Λίλιαν Μπέλλ ;

— Ο Ίνδος δόκτωρ, άπάντησε τρέμοντας ή κ. Καζιανά.

— Ο Ίνδος δόκτωρ ! Έξοφίωσεν έξελιχτός ο Σέρλοκ Χόλμς. Ποιός είνε αυτός ο Ίνδος δόκτωρ ; Κανένας συμπαιρωτής σας ;

— Όχι, δεν είνε Ίνδος, άπάντησε ή κ. Καζιανά. Έξησε όμως πολλά χρόνια στις Ίνδιες και ξέρει τήν μητρική μου γλώσσα καλύτερα από μένα.

— Όποτε είνε λευκός, ε ;

— Ναι, είνε λευκός. Είνε ένας πολύ σφοδρός γιατρός και μορφεϊτε στείλει ός τώρα πολλούς πελάτες.

— Παράξενος γιατρός ;.. φηθήρισε ο Χόλμς. Πολύ παράξενος γιατρός !

— Γιατί το λέτε αυτό, κ. Χόλμς, φηθήρισε ή κ. Καζιανά.

— Γιατί ;.. Μά είνε να ρωτάτε ;.. Ποιά άκούστησε ποτέ ένας γιατρός να συμβουλεύη στούς άρρώστους του τήν χρήση του όπιου ! Το ξανακούσατε ποτέ, έσεις, κυρία, αυτό το πράγμα ;

— Όχι ! φηθήρισε ταραμμένη ή κ. Καζιανά.

— Λοπόν, για πείτε μου, το όνομα του γιατρού αυτού, το ξέρετε ;

— Σας άρραξομαι σ' ό,τι έχω ήερόν, κ. Χόλμς, φωνάζε με τρεμάμενη φωνή ή Ίνδη, ότι το όνωμά του δεν το ξέρω. Είνε γνωστός σέ όλοω με το όνωμα «Α Ίνδος δόκτωρ». Άλλωστε, όταν έρχετα έδώ, δεν καντζει, δεν πίνει, μόνο παρατηρεί, μελετά, έξετάζει. Κ' επειδή μου έχει κάνει πολλά καλά, του έχω δώσει το διαίωμα να μανήνη μέσα σ' όβλα τή δουμάτια. Μπορώ μάλιστα να σας πω ότι...

Άλλά ή κ. Καζιανά διεζήτη άποτόμως στο σημείο αυτό και δεν ήτορεσε να άποτελειώση τήν φράσι της.

Ένας παράξενος θόρυβος άκούστησε άξαφνα άς το διπλανό δωμάτιο, το όποιο χωριζότανε άς το δωμάτιο στο όποιο βρισκότανεσιν ο άστινωμαζός κ' ή διεψήντοια του όπολοπειών, μ' έναν λεπτό μεσότοιχο.

Ο Σέρλοκ Χόλμς κατάλαβε άμέσως, ότι ο θόρυβος αυτός δεν ήταν παρά ο πνιγμένος στεναγμός μιάς γυναίκας που σπαταρούσε κάτω άς τήν τρομερή επίδρασι του όπιου και ρώτησε απότομα τήν κ. Καζιανά :

— Ποιός είνε στο διπλανό δωμάτιο ;.. Καμιά γυναίκα ;..

— Μάλιστα, άπάντησεν ή Ίνδη.

Και καταφοβισμένη, πρόσθεσε άμέσως :

— Ναι, είνε μιά γυναίκα, αλλά δεν τήν ξέρω ποιά είνε. Πιστέψατε με, κ. Χόλμς, δεν ρωτώ ποτέ να μάθω τή όνόματα των μελατών μου. Ηρθε διπλωμένη σ' ένα βαρύ γονιένιο έπανοφόρι.

— Ίσως ; άπάντησε ο Χόλμς. Άλλ' είμαι βέβαιος ότι κάθε πελάτης και κάθε πελάτισσά σας, που εργατάλειται κατά τή έφημερόματα το σπίτι σας, παρακολοφείτα από έναν κατάσκοπο σας, ό όποιος έχει τήν έντολή από σας να μαθαίνη και να σας λέη τήν ταυτότητα του. Ά. βεβαιά, το έμπόριό σας είνε μιά πρώτης τάξεως έπιχειρήσις έμβιασμών, έξαρτητικά έπιτεροδής ;.. Μήπως σας κακοζοιανέτα ;

Η κυρία Καζιανά έτρεψε άς τόν φόβο της. Κατάλαβανε, σαν μιά τετραπόδητη γυναίκα που ήταν, ότι ο άστινωμαζός που είχε μπροστά της, γνώριζε όλα τα μυστικά του επαγγελματός της κ' ότι ήταν πολύ επινδύνο να του άντιμωλήση. Γι' αυτό, περιορίστηκε μόνο να μοιχορφήσι σιγά, μ' έναν τόνο που έδειχνε τήν συντριβή της :

Ήρθε διπλωμένη σ' ένα βαρύ γονιένιο έπανοφόρι.

(Άζολοφθές)